

C/2023/962

27.11.2023.

Žalba koju je 14. rujna 2023. podnio Aldo D'Agostino protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. srpnja 2023. u predmetu T-90/23, Aldo D'Agostino/Europska središnja banka (ESB)

(Predmet C-571/23 P)

(C/2023/962)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Aldo D'Agostino (zastupnik: M. De Siena, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj traži ukidanje rješenja Općeg suda od 25. srpnja 2023. u predmetu T-90/23 kojim je odbijena tužba Alda D'Agostina protiv Europske središnje banke i, slijedom toga, prihvaćanje zahtjeva istaknutih u prvom stupnju te, stoga, zahtijeva od Suda da:

I. utvrdi i proglasi postojanje izvanugovorne odgovornosti Europske središnje banke, koju zastupa njezina predsjednica Christine Lagarde:

I.a) jer je obveznicama u vlasništvu Alda D'Agostina pod nazivom SI FTSE.COPERP, priloženima tužbi u prvostupanjskom postupku, uzrokovala pad vrijednosti uz gubitak od 841 809,34 EUR, zabilježivši minus u visini od 99,47 % ukupne vrijednosti investiranog kapitala što je iznosilo 846 198,90 EUR dana 12. ožujka 2020., zato što je Christine Lagarde, u svojstvu predsjednice ESB-a, izrekavši poznatu rečenicu „Mi nismo tu da bismo smanjivali *spread*, to nije uloga ESB-a”, uzrokovala značajno smanjenje vrijednosti obveznica na svim svjetskim burzama, a na Milanskoj burzi za 16,92 %, što je postotak koji je nezabilježen u povijesti te institucije, tako da je tom rečenicom izrečenom na konferenciji za medije cjelokupnoj svjetskoj javnosti poručila da ESB više neće štiti vrijednost obveznica koje su izdale zemlje u teškoćama, te je na taj način dala do znanja da ESB u potpunosti mijenja smjernice monetarne politike koje su bile usvojene dok je njome predsjedao prethodni predsjednik, čiji je mandat istekao u studenome 2019.;

I.b) jer je navedenim postupcima uzrokovala, zbog navedenog strmoglavog pada indeksa Milanske burze, smanjenje vrijednosti žaliteljeve imovine;

I.c) jer je žalitelju uzrokovala imovinsku štetu, i to 841 809,34 EUR stvarne štete i 998 683,90 EUR izmakle dobiti;

I.d) jer je, slijedom toga, žalitelju uzrokovala imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 1 840 493,24 EUR;

I.e) jer mu je uzrokovala neimovinsku štetu koja se sastojala u psihološkoj patnji njega i njegove obitelji, povredi časti i ugleda, osobnog i profesionalnog identiteta, procijenjenu na 1 000 000,00 EUR;

i posljedično:

II) naloži ESB-u, koji predstavlja njegova privremena predsjednica, da Aldu D'Agostinu naknadi imovinsku štetu koja se sastoji od stvarne štete i izgubljene dobiti, neimovinske štete i štete zbog izgubljene prilike, procijenjenih prema kriterijima navedenima u odgovarajućim poglavljima i odlomcima predmetne tužbe, plaćanjem žalitelju sljedećih iznosa:

II.1. 1 840 493,24 EUR na ime imovinske štete,

II.2. 1 000 000,00 EUR na ime neimovinske štete;

II.3. i stoga plaćanje ukupnog iznosa od 2 840 493,24 EUR;

II.4. iznosa koji će Sud odrediti, prema vlastitoj pravičnoj procjeni, na ime štete zbog izgubljene prilike, i;

II.5. zateznih kamata koje teku od 12. ožujka 2020., kao dana nastanka štetnog događaja do potpune isplate;

III) podredno, naknadi štetu žalitelju tako da naloži ESB-u, koji predstavlja njegova privremena predsjednica, plaćanje, u pogledu gore navedenih vrsta štete, različite iznose koji će pravično se utvrditi tijekom postupka, u skladu s odlukom Suda;

- IV) sve uvećano za zatezne kamate koje teku od 12. ožujka 2020., kao dana nastanka štetnog događaja do potpune isplate;
- V) naloži drugoj strani snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj zaključuje, prije svega, da se Opći sud nije izjasnio o tome je li izjavom od 12. ožujka 2020. predsjedništvo ESB-a prekršilo odredbe istaknute u tužbi, ograničavajući se na tvrdnju da navedene odredbe nisu osmišljene kako bi dodijelile prava pojedincima, formulirajući tako manjkavo i nepotpuno obrazloženje.

Drugo, žalitelj pobija navode Općeg suda navedene u točkama 15. do 28. pobijanog rješenja, prema kojima nije postojala izvanugovorna odgovornost ESB-a s obzirom na to da u predmetnom slučaju ESB nije povrijedila nijedno pravno pravilo namijenjeno dodjeli prava pojedincima. Žalitelj tvrdi da su odredbe na koje se poziva institucionalna pravila koja utvrđuju nadležnosti pojedinih tijela ESB-a dajući im određene ovlasti. Iste odredbe dodjeljuju prava pojedincima, a osobito pravo pojedinca da različita tijela djeluju u skladu s institucionalnim ovlastima koje su im dodijeljene zakonom, prema načelu legitimnih očekivanja.

Treće, podredno, žalitelj smatra da u slučaju da bude utvrđeno da odredbe koje je prekršila predsjednica ESB-a nisu imale za cilj dodijeliti prava pojedincima kako je naveo Opći sud, obrazloženje tog suda ne može se prihvatiti jer je rezultat restriktivnog tumačenja članka 340. UFEU-a. Ta odredba, kao i članak 2043. talijanskog Codice civilea (Građanski zakonik), ne pravi nikakvu razliku koja bi dala prednost pravilima čiji je cilj dodijeliti prava pojedincima u odnosu na druga pravila, čime bi pravo oštećenika na naknadu štete proizlazilo isključivo iz kršenja pravila koja pripadaju prvoj kategoriji. Nadalje, obrazloženje je u suprotnosti s načelima izraženima u presudi Općeg suda u predmetu T-868/16, u kojoj se navodi da izvanugovorna odgovornost Unije postoji u prisutnosti bilo kakvog nedopuštenog ponašanja kojim se nanosi šteta koja može dovesti do takve odgovornosti.

Četvrto, žalitelj pobija tvrdnju Općeg suda u točki 32. rješenja prema kojoj žalitelj, navodeći da je predsjednica ESB-a počinila zlouporabu ovlasti, nije u tužbi detaljnije potkrijepio taj argument te ga je predstavio samo kao posljedicu povrede odredaba navedenih u tužbi koje nemaju za cilj dodjelu prava pojedincima. Žalitelj prigovara da je zlouporaba ovlasti „uporaba ovlasti na način koji nije u skladu sa zakonskim odredbama” i da postoji kada neka institucija Unije odstupi od općih načela, kao što su pravičnost, dobra vjera, savjesnost; nije bilo sumnje da je osporavanom izjavom predsjednica ESB-a prekršila načelo pravičnosti i savjesnosti.

Peto, žalitelj pobija tvrdnju Općeg suda da nije pružio dokaz o postojanju uzročne veze između osporavane izjave predsjednice ESB-a i pada burzovnog indeksa, tvrdeći da takav dokaz proizlazi iz tužbe i njezinih priloga. Ističe kako iz medijskih osvrta na tiskovnu konferenciju predsjednice ESB-a od 12. ožujka 2020., iz komentara talijanskih i stranih medija kao i iz izjave predsjednika Talijanske Republike proizlazi da se općenito smatralo da je pad na burzama uzrokovan isključivo osporavanom izjavom predsjednice ESB-a. Nadalje, inicijativa predsjednice ESB-a da se ispriča i ispravi danu izjavu upućuje na vlastito priznanje da je izazvala iznimno štetne posljedice na tržištima. Navedeni dokaz također je potkrijepljen sadržajem, zaključcima i prilogima vještačkog nalaza koje je pod prisegom pružio stručnjak kojeg je angažirao žalitelj.

Šesto, žalitelj pobija izjavu Općeg suda sadržanu u točki 33. pobijanog rješenja u vezi s vrlo ograničenom dokaznom vrijednošću vještačenja izvršenog pod prisegom, s obzirom na to da ga je pružio stručnjak kojeg je angažirao žalitelj. Žalitelj prigovara da Opći sud nije uzeo u obzir da se radilo o nalazima koje je navedeni stručnjak pružio pod prisegom nadležnom sudbenom tijelu: „Prisežem da ću savjesno i časno obavljati poslove koji su mi povjereni s jedinom svrhom pomaganja sudu da sazna istinu.”